

Dol verliefd

als een puber

Smoorverliefd. En dat op latere leeftijd. Kan dat? Jazeker! zeggen Ineke (1943), Ingrid (1958) en Marian (1960). Hoewel ze dachten dat de liefde nooit meer op hun pad zou komen, zijn ze nu verliefder dan ooit!

PRODUCTIE & TEKST: RENÉE BROUWER | BEELD: CHANTAL ARIËNS

‘Het is weer hetzelfde gevoel als toen ik 15 was’

Actrice Ineke Swanevelt (1943) en schrijver A.L. Snijders (pseudoniem van Peter Müller, 1937) leerden elkaar kennen in maart 2019. Ze dachten dat een nieuwe relatie voor hen niet meer was weggelegd. Tot ze elkaar ontmoetten en de vonken er vanaf spatten. En nu zijn ze getrouwd.

Ineke: “Eigenlijk ken ik Peter al langer dan hij mij. Ik hoorde hem elke zondagochtend op de radio met zijn *Zeer Korte Verhaal* en ik vond zijn verhalen en zijn stem zó mooi. Op een dag zei hij tijdens zijn uitzending dat hij die middag in theater De Roode Bioscoop in Amsterdam een boeklezing zou geven. Ik besloot er direct naartoe te gaan. Ik woonde zelf in de grote stad en wilde hem graag eens ontmoeten. Nou, hij was nog veel leuker dan ik dacht! Wat een charmante en bijzondere man.”

Peter: “Toen Ineke op mij afstapte dacht ik: wat een leuke vrouw. Ze had iets heel speciaals wat mij meteen in haar aantrok. Helaas ben ik niet echt de persoon van het initiatief nemen, gelukkig was Ineke dat wél.”

Ineke: “Ik vertelde Peter dat ik zelf ook schrijf en ik vroeg hem of hij misschien een keer iets van mij wilde lezen. Dat vond Peter goed. In eerste instantie ontstond er tussen ons een meer zakelijk contact over mijn columns en Peter gaf mij schrijftips. Ik dacht nog: dit wordt niks. Toch trok ik de stoute schoenen aan en vroeg of ik een keer een kop koffie bij hem mocht komen drinken. Hij stemde in; ik was echt doodzenuwachtig.”

Peter: “Ineke kwam met de trein naar mij in Lochem. Ze moest drie keer overstappen; ik haalde haar op van het station. We maakten een mooie boswandeling en praatten aan één stuk door. We vertelden elkaar over ons leven en onze huwelijken. Ik was ruim een jaar daarvoor weduwnaar geworden en Ineke had drie jaar geleden haar man verloren, dus we herkenden veel in elkaar. Ook op het gebied van onze interesses in kunst en literatuur hadden we veel raakvlakken. Het was heerlijk om naar Ineke te kijken. Ze was zo verwonderd over alles wat ze zag. Door haar ging ik zelf ook anders naar mijn omgeving kijken.”

Ineke: “Die avond sliep ik in een nabij gelegen

hotel. De volgende dag moest Peter naar Amsterdam en ik kon met hem meerijden. In mijn hotelkamer hoorde ik hem ’s ochtends op de radio. Ik was weer hoteldebotel omdat ik zijn stem hoorde. Toen ik na de uitzending naar beneden ging, stond Peter daar plotseling al, veel te vroeg. Hij wilde graag nog iets zeggen...”

Peter: “Opeens zag ik alles zo helder toen ik opstond. Ineke was een prachtvrouw met veel humor en ik voelde me echt op mijn gemak bij haar. Zo’n vrouw kon ik toch niet laten gaan? Ik belde haar na de uitzending om te vragen of ze goed geslapen had maar helaas nam ze niet op. In paniek reed ik met een bloedgang naar haar hotel. Wat als ze al weg was? Gelukkig was dat niet zo en toen ik haar zag, zei ik dat ik hartstikke verliefd op haar was en dat ik haar graag wilde zoenen.”

Ineke: “Ik was echt overdonderd. Dat had ik niet verwacht.”

Peter: “Ik bracht Ineke naar huis, maar eenmaal bij haar huis kon ik geen parkeerplek vinden. Uiteindelijk zoenden we dus heel knullig via het autoraampje maar het waren naar wat later bleek wel twee tongzoenen!”

Ineke: “Haha, ja zo ging het inderdaad.”

Peter: “Sindsdien zijn we eigenlijk alleen maar bij elkaar geweest. Inmiddels wonen we nu voornamelijk in Lochem en zijn we ook getrouwd. Dat laatste leek me wel handig voor het geval ik ooit een keer de pijp uit ga en Ineke met niks zou komen te staan. Maar daar denken we voorlopig nog niet aan.”

Ineke: “Precies. We hebben het heel gezellig samen en lachen ontzettend veel. Ook lezen we elkaar veel literatuur voor. We passen heel goed bij elkaar. Ik had niet gedacht ooit nog zó verliefd te zijn, maar het is toch gebeurd. Er is geen enkel verschil tussen vroeger en nu. Het is weer hetzelfde gevoel als toen ik 15 was.” ►

Liefde op het eerste gezicht. Zo omschrijven commercieel manager Ingrid Schouten (1958) en voormalig generaal en F-16 piloot Dré Kraak (1961) hun ontmoeting via datingapp Tinder eind 2016. Allebei gescheiden hadden ze een nieuwe liefde niet meer verwacht. Toch sloeg de vonk over. En hée.

‘Daar stond hij in zijn pilotenpak. Het leek wel een filmscène’

Ingrid: “Ik ‘slingerde’ mannen. De meesten naar links, een enkeling naar rechts. Na tien jaar alleen te zijn geweest ging ik weer op ‘lovers-pad’ op Tinder. Met sommige mannen chatte ik af en toe, maar meer niet. Totdat ik Dré zag. Wat een prachtige groene ogen had hij en wat een sprankelende lach! Ik vond hem meteen leuk maar toen zag ik waar hij werkte: Italië... Helaas, dat wordt niks, zei ik tegen mezelf. Veel te ver weg. Met een zucht slingerde ik hem naar links, achter de andere kanslozen aan.”
Dré: “Ondertussen had ik Ingrid al *geliket*. Toen ik haar zag, dacht ik direct: wat een lekker ding. Dat zij in Nederland woonde en ik in Italië zag ik niet als een probleem. Ik werkte als commandant van een NAVO-eenheid en vloog bijna elk weekend heen en weer naar Nederland. Op die manier kon ik dus gewoon afspreken, maar dat wist Ingrid nog niet.”
Ingrid: “Hoewel ik Dré al had *weggeswipet*, bleef hij in mijn hoofd. Het waren vooral zijn ogen waaraan ik steeds aan moest denken. Ze hadden iets vertrouwds, iets veiligs. Ik besloot hem alsnog te liken en we bleken een match! Dré begon direct te typen en vroeg om mijn telefoonnummer zodat we konden appen. Normaal deed ik dat nooit maar dit keer wél. Ik was gewoon erg nieuwsgierig naar wie Dré was.”
Dré: “En toen belde ik haar via Facetime...”
Ingrid: “Ja, daar schrok ik wel een beetje van. Het was avond en ik zat net lekker op de bank in mijn oudste trui met uitgelopen make-up in een rommelig huis. En juist op dat moment wilde hij mij zien! Snel poseerde ik zo charmant mogelijk tussen de troep en nam het beeld-gesprek aan.”
Dré: “Ruim twee uur later waren we nog niet uitgepraat. Het ging helemaal vanzelf. Alsof we elkaar al heel lang kenden.”

Ingrid: “De volgende dag videobelden we weer net zolang en al snel spraken we elkaar ’s ochtends, ’s middags én ’s avonds.”
Dré: “Na twee weken spraken we voor het eerst echt af in Nederland. Het was geweldig. Ik ben twee keer getrouwd geweest maar de klik die ik met Ingrid voelde, had ik nog nooit eerder gevoeld. Zij was het voor mij: de vrouw met wie ik de rest van mijn leven wilde delen.”
Ingrid: “Dat gevoel was wederzijds. Ik ben lang getrouwd geweest en heb daarna nog een relatie gehad, maar met Dré ging alles zó makkelijk. Ik genoot van elke minuut die ik met hem was. De eerste keer dat ik naar Italië kwam, zal ik ook nooit vergeten. Ik landde op het vliegveld van Bologna en daar stond hij in zijn pilotenpak al op mij te wachten. Zo’n knappe verschijning valt natuurlijk best op en toen ik naar hem toeliep, keek iedereen van hem naar mij. Toen hij mij vervolgens een kus gaf en mijn koffertje overnam, had ik echt het gevoel dat ik in een filmscène zat. Het was zó romantisch!”
Dré: “Inmiddels wonen we samen in Nederland en reizen we vaak naar Zuid-Italië waar we een vakantiehuis hebben. Het is altijd gezellig tussen ons en er zijn nooit issues. Of tenminste, er is misschien één ding waar we het niet altijd over eens zijn en dat is autorijden.”
Ingrid: “Dré denkt dat zijn auto een F-16 is en dat hij snelle wendingen moet maken. Ik kan dat niet altijd waarderen.”
Dré: “Ja, maar ik rijd nooit te hard. Soms kan ik wel een beetje druk rijden, Ingrid doet daarentegen wat rustiger aan.”
Ingrid: “Hier worden dus wel eens discussies over gevoerd maar uiteindelijk kunnen we er alleen maar om lachen. We zijn echt heel erg gelukkig met elkaar!” ►

‘We belden en appten elke dag. Ik merkte dat ik verliefd begon te worden’

Ze was niet op zoek maar wilde er gewoon lekker op uit. Toen activiteiten-begeleider Marian Smit-Stricker (1960) in 2013 op singlereis ging, had ze nooit gedacht daar verliefd te worden. Het gebeurde wél: op ambtenaar Richard Doup (1953).

Marian: “Een jaar na het overlijden van mijn man in januari 2013 ging ik op fietsvakantie voor singles in Italië. Het was ideaal: ik kon én sportief bezig zijn én ik was niet alleen. De vakantie bleek het startpunt te zijn van een nieuw begin in mijn leven. Ik had het toen alleen nog niet door.”

Richard: “Ook ik had mij voor deze singlereis opgegeven. Ik was al een tijd gescheiden maar net als Marian niet echt op zoek naar een nieuwe relatie. Ik vond het wel leuk om nieuwe mensen te leren kennen. De eerste keer dat ik Marian zag, was ik meteen onder de indruk. Wát een leuke vrouw! Ik was er alleen wel bijna zeker van dat ik bij haar geen kans maakte. Zo’n fantastische vrouw als Marian viel vast op heel andere mannen.”

Marian: “Ik had helemaal niet door dat Richard mij leuk vond. We konden het goed vinden met elkaar, maar dat was meer vriendschappelijk. Richard en ik praatten vaak urenlang met elkaar. De dagen vlogen voorbij en voordat ik het wist, waren we terug op Schiphol. Het was zo gek om afscheid te nemen. We waren dag en nacht bij elkaar geweest en opeens gingen we weer onze eigen weg. Plotseling realiseerde ik me dat ik dat helemaal niet wilde. Het idee dat ik Richard niet meer zou zien, benauwde me. Ik was me er in Italië niet zo bewust van geweest maar in Nederland beseftte ik dat we het eigenlijk heel goed konden vinden met elkaar. Daarom vroeg ik of hij contact wilde houden.”

Richard: “Die twist had ik niet verwacht, maar ik was erg blij dat Marian het voorstelde. Zelf wilde ik liever ook geen afscheid nemen.”

Marian: “Eenmaal thuis belden en appten we elke dag. We leerden elkaar nog beter kennen en ik merkte dat ik verliefd begon te worden. Na een week of twee vroeg ik of hij een keer wilde afspreken.”

Richard: “Natuurlijk wilde ik dat. Ik kon niet wachten om haar weer te zien. We spraken af in een restaurant en op het moment dat we elkaar gedag kusten, wist ik het zeker: ik was verliefd op Marian en ik hoopte dat zij dat ook was op mij.”

Marian: “Die vlinders voelde ik ook, maar ik vond het nog best lastig om uit te spreken. Het was zolang geleden dat ik *gedatet* had. Ik weet niet meer precies hoe het ging, maar onder het genot van een lekker glas witte wijn deelden we onze gevoelens voor elkaar.”

Richard: “Ik voelde me net zo verliefd als een puber. Wie had gedacht? Een nieuwe liefde op mijn 62ste! Ik was echt zó gelukkig.”

Marian: “Ik ook. Na het verlies van mijn man was ik ervan overtuigd dat ik voor altijd alleen zou blijven. Ik had me er al bij neergelegd. Dat bijzondere gevoel dat ik met hem deelde, zou ik nooit meer met iemand anders kunnen delen. Ik had het mis. De liefde die ik voor Richard voel, is net zo bijzonder als die voor mijn overleden echtgenoot. Ze staan los van elkaar. Ik denk bijvoorbeeld nooit: wat als ik Richard eerder had ontmoet. Want ik ben ook net zo blij met het leven dat ik voor hem had.”

Richard: “Precies. Zo zie ik het ook. Ik ben heel gelukkig met Marian. We wonen al een langere tijd samen en onze kinderen en families hebben ons en elkaar helemaal geaccepteerd. Maar als ik Marian eerder in mijn leven had ontmoet, dan had ik mijn eigen kinderen misschien niet gehad. Dingen gaan daarom zoals ze gaan en ik ben nu vooral heel erg blij dat ik Marian heb leren kennen. Ik ben nog steeds dolverliefd op haar!” ■

